

El refugiat té dret a ser acollit i protegit

Dg, 13/03/2016 per Francesc Romeu

[Pensa-t'ho bé!](#)

La situació que s'ha viscut aquesta setmana i que encara es viu ara mateix a la frontera entre Grècia i Macedònia, amb l'aglomeració de més de 15.000 refugiats que provenen en la seva majoria de Síria i l'Iran, mentre s'ha tancat el corredor dels Balcans per accedir a Europa i es pensa en fer-los retornar a Turquia, és total i absolutament dramàtica.

La població grega d'Idomeni, on està actualment el major camp de refugiats, ha aconseguit convertir-se aquest dies en un nom propi de les desgràcies humanes. Hem vist imatges esgarrifoses de les petites tendes de campanya sota la intensa pluja, enmig del fang i el fred. Imatges de com arriba un camió de la fusta per poder escalfar-se a la nit i veure com la gent s'hi llença com si fos menjar. Imatges de dura discriminació, separant-los per països d'origen, o -fins i tot, ara- per les ciutats d'origen... Homes, dones, nens, nadons...

Estem davant d'una crisi humanitària en tots els sentits, però aquesta vegada - potser per primer vegada- per partida doble. Una crisi humanitària en el seu origen i alhora també en el seu destí. En el seu origen, primer, perquè el motiu de l'arribada d'aquests refugiats a Europa ha estat per causa de la guerra i de la immensa pobresa en els seus propis països, i especialment pel conflicte generat en l'Orient Mitjà i Pròxim, per la confrontació interna dins de la política islàmica entre xiïtes i sunnites i la creació recentment de l'Estat Islàmic. Però també és una crisi humanitària en el seu destí, perquè -contra el dret reconegut que tenen els refugiats de ser acollits arreu- es troben davant d'una frontera europea absolutament tancada per a ells.

Fins i tot, aquesta setmana hem vist els dirigents europeus reunir-se a Brussel·les i plantejar-se la possibilitat d'oferir més facilitats a Turquia en el seu futur ingrés a la Unió Europea si acceptava de fer-se càrrec d'aquests refugiats de retorn. Una mesura que podríem qualificar d'autèntic xantatge. Un xantatge que mai s'havia fet abans amb cap altre estat membre de la Unió europea.

Pel que fa a la situació que es viu ara a Grècia tampoc és que sigui massa satisfactòria, atès que a la xifra d'aquests 15.000 se li han d'afegir uns altres 15.000 més que ja hi havien arribat anteriorment, aconseguint una xifra superiors

als 30.000 refugiats, en un país que no és pas que estigui vivint un moment econòmicament fàcil, sinó tot el contrari, immersos en la pitjor crisi.

La reflexió ètica, davant d'aquesta situació, ens porta a experimentar una gran vergonya perquè resulta molt contradictori que un vell continent com és Europa -consolidat ja econòmicament- no pugui assumir una crisi humanitària i deixi a la deriva aquests refugiats que no sols tenen tot el dret a ser acollits sinó que a més tenen el dret a ser protegits. Per aquest motiu, l'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Refugiats (l'ACNUR), Filippo Grandi, ha reclamat "la participació de tots els membres de la Unió Europea en la solució d'aquest problema, per no deixar aquesta càrrega només en mans dels països d'entrada, com són Grècia o Itàlia, o com Àustria, Alemanya i Suècia que són els qui ja han acollit a tantes persones".

El Pla que es proposa seria el de gestionar i estabilitzar la situació dels refugiats segons els següents sis punts claus:

Primer, la creació de centres d'identificació i de registre per a la reubicació dels sol·licitants d'asil polític des de Grècia i Itàlia, que això inclogui els qui s'han d'admetre i els qui han de retornar perquè no compleixin amb aquests requisits de protecció dels refugiats.

En segon lloc, reforçar el recolzament que s'ha de donar per a la gestió de l'emergència humanitària a Grècia i Itàlia amb les seves corresponents ajudes econòmiques.

Tercer, assegurar l'acompliment de tota la legislació i directives europees en matèria d'asil entre els Estats membres.

Quart, establir més vies segures i legals per tal que els refugiats puguin viatjar a Europa a través de programes facilitats -com per exemple, programes d'admissió humanitària, patrocini privat, reunificació familiar, beques per a estudiants o plans de mobilitat laboral- de manera que els refugiats no hagin de recórrer a xarxes de tràfic o de tracte de persones per assolir la seva seguretat.

Cinquè, protegir les persones amb risc, com els infants, o les víctimes de violència sexual o de gènere, i reforçar les operacions de recerca i auxili en el mar. I després lluitar contra la xenofòbia i el racisme contra els refugiats i immigrants.

I sisè, desenvolupar a nivell europeu sistemes de responsabilitat vers els sol·licitants d'asil, que incloguin la creació de centres de registre en els principals països d'arribada i també un sistema per tal que les sol·licituds d'asil siguin distribuïdes de manera equitativa entre tots els Estats membres d'Europa.